

Sygn. akt I C 518/18

Dnia 21 listopada 2018r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Poręba

Protokolant: sekr. sąd. Urszula Bodziony - Mróz

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2018r. w Nowym Sączu

na rozprawie sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko J. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej J. P. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 1.649,39 zł (jeden tysiąc sześćset czterdzieści dziewięć złotych trzydzieści dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanej J. P. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 592,84 zł (pięćset dziewięćdziesiąt dwa złote osiemdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z:

1) (...)

2) (...)

(...)

Sędzia:

Sygn. akt I C 518/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 listopada 2018r.

Powód (...) S.A. we W. (obecnie (...) spółka z o.o. – odpis z KRS k. 21-24 oraz odpis z KRS – załącznik do pisma z 5.11.2018r.) domagał się zasądzenia od pozwanej J. P. kwoty 2.024,39 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu podał, że poprzednik prawny powoda w dniu 4 kwietnia 2016r. zawarł z pozwaną umowę pożyczki nr (...), kwota pożyczki miała być spłacona jednorazowo, z czego pożyczkobiorczyni się nie wywiązała, wierzytelność, umową przelewu z 29 maja 2017r. została przeniesiona na rzecz (...) S.A. Na dochodzoną pozwem kwotę składają się kapitał – 1.500 zł., odsetki karne naliczone przez pierwotnego wierzyciela kwocie 112,86 zł., koszty i prowizje naliczone przez pierwotnego wierzyciela w kwocie 375 zł., odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone przez powoda – 36,53 zł.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym oraz odpowiedzi na pozew k. 68-69 pozwana wniosła o oddalenie powództwa wobec nie wykazania legitymacji czynnej i biernej, nie wykazania istnienia roszczenia. Kwestionowała, iż zawarła z pierwotnym wierzycielem umowę, zgłaszała zarzuty do umowy cesji, a mianowicie zawarcie jej przez osoby nieuprawnione oraz brak zapłaty ceny nabycia wierzytelności, podniosła, iż powód nie wykazał aby przedmiotem przelewu była wierzytelność wynikająca z umowy z 4.04.2016r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 kwietnia 2016r. (...) spółka z o.o. w W. i pozwana J. P. zawarli umowę ramową pożyczki nr (...), z wykorzystaniem strony internetowej. kwota pożyczki wynosiła 1.500 zł., prowizja 375 zł., odsetki 0,038% za dzień, całkowita kwota do zapłaty miała wynosić 1.875 zł. Pożyczka została udzielona na okres 30 dni. Kwota pożyczki została przelana na konto pozwanej w tym samym dniu tj. 4.04.2016r.

(...) spółka z o.o. w dniu 24 kwietnia 2017r. zawarła z powodem (...) S.A. we W. umowę cesji wierzytelności, której przedmiotem była wierzytelność z tytułu niespłaconej przez pozwaną pożyczki w łącznej kwocie 1.987,86 zł. (kapitał 1.500 zł., koszty 363 zł., i 12 zł., odsetki karne 112,86 zł.

Pozwana została zawiadomiona o sprzedaży wierzytelności oraz była wzywana do spłaty zobowiązania.

Powód jako nabywca wierzytelności zapłacił zbywcy całość wynagrodzenia należnego z tytułu cesji wierzytelności.

/dowód: umowa, regulamin, dowód przelewu, cesja, pisma do pozwanej k. 25-5, oświadczenie k. 83 k/

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów przedłożonych przez powoda. Materiał dowodowy stanowią zatem dokumenty prywatne. Nie ma podstaw do kwestionowania umowy cesji wierzytelności oraz jej przedmiotu odnoszącego się do wierzytelności pozwanej. Umowa została zawarta przez członków zarządu spółek – stron umowy, dołączony do akt załącznik wskazuje na to, iż dług pozwanej został objęty powyższą umową a cena nabycia wierzytelności uiszczona.

Nie budzi wątpliwości fakt zawarcia umowy pożyczki bowiem powód przedłożył dowód przelewu na rzecz pozwanej kwoty pożyczki. Trudno wyobrazić sobie aby pośrednik powoda mógł dysponować danymi osobowymi pozwanej oraz numerem jej konta i poczty elektronicznej bez przekazania ich przez pozwaną przy okazji złożenia wniosku o udzielenie pożyczki i rejestracji na stronie internetowej, utworzenia konta użytkownika, wszystko w celu zawarcia umowy pożyczki na odległość.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione częściowo.

Pozwana J. P., wbrew jej twierdzeniom, zawarła z (...) spółka z o.o. umowę pożyczki i otrzymała kwotę 1.500 zł. Nie ma na tę okoliczność dowodu w postaci umowy zawartej w klasycznej formie z podpisami stron ale dowodu takiego powód nie mógł przedłożyć bowiem umowa została zawarta w formie elektronicznej, po wcześniejszym zarejestrowaniu się na stronie internetowej pożyczkodawcy, wypełnieniu odpowiedniego formularza, podaniu swoich danych, złożeniu wniosku, dokonaniu przelewu potwierdzającego rejestrację. Bezsprzeczonym potwierdzeniem zawarcia umowy pożyczki jest posiadanie przez powoda powyższych informacji dotyczących pozwanej oraz przelanie na jej rachunek bankowy kwoty pożyczki. Nie ma podstaw do kwestionowania skuteczności umowy cesji wierzytelności. Bezsprzeczonym w sprawie jest, iż pozwana nie spłaciła zobowiązania w jakiegokolwiek części.

Umowa pożyczki została zawarta z konsumentem w dniu 4 kwietnia 2016r. W dacie zawarcia umowy obowiązywały przepisy ustawy o kredycie konsumenckim z 22 maja 2011r. Art. 36a ustawy wprowadza sposób obliczenia maksymalnej wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu, obliczanych według podanego przez ustawodawcę wzoru odnoszącego się do całkowitej kwoty kredytu, okresu spłaty wyrażonej w dniach i liczby dni w roku.

Kierując się wzorem podanym w ustawie w istocie, naliczone przez powoda dodatkowe opłaty nie przewyższają poza odsetkowych kosztów kredytu (te maksymalnie wynoszą 411,98 zł.).

Nie pozbawia to jednak sądu prawa do oceny postanowień konkretnej umowy pod względem jej zgodności z art.. 385¹ k.c. a wręcz nakazuje ich zbadanie w tym kontekście z urzędu.

Stanowczo należy stwierdzić, iż takie nie negocjowane, jednostronnie ukształtowane postanowienia stosunku prawnego, w których poza odsetkowe koszty udzielenia pożyczki są wyższe od samej kwoty pożyczki stanowią klauzule abuzywne, naruszające zasady współżycia społecznego i dobre obyczaje.

W ocenie sądu wątpliwości budzą elementy pożyczki określenie jako prowizja 363 zł. i dodatkowe opłaty 12 zł. w sumie 375 zł. Prowizja jest, jak wynika z definicji zawartej w ramowej umowie pożyczki opłatą z tytułu przygotowania, udzielenia i uruchomienia pożyczki.

Prowizja jest co do zasady jednorazową opłatą pobieraną przez banki i instytucje finansowe przy udzielaniu i wypłacaniu kredytu/pożyczki. Jej wysokość na rynku kredytów i pożyczek udzielanych przez bank wynosi średnio do 5 % wartości kredytu lub pożyczki udzielanej na okres kilku lub kilkadziesiąt lat. Nie kwestionując prawa poprzednika prawnego powoda do pobrania wynagrodzenia prowizyjnego to jego wysokość wskazuje na próbę obejścia przepisów o odsetkach maksymalnych. Pomijając kwestię, iż umowa została tak skonstruowana aby czynić wrażenie oferty pozornie nieodpłatnej (roczna stopa procentowa pożyczki – 0 %), to szczególnego zwrócenia uwagi wymaga to, iż pożyczka została udzielona na bardzo krótki okres - 30 dni a co za tym, idzie przy tak określonej prowizji rzeczywista roczna stopa oprocentowania umowy wynosi 1410,33 %.

Rację ma oczywiście powód powołując się na swobodę umów, pomija jednak, iż w świetle art. 353¹ k.c. zasada ta nie pozostaje całkowicie dowolna i podlega ograniczeniom m.in. w tym sensie, że umowa nie może sprzeciwiać się zasadom współżycia społecznego. Tymczasem wskazane postanowienie umowy jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i kształtuje obowiązki drugiej strony w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami bowiem określone przez powoda koszty nie mają żadnego faktycznego uzasadnienia i powiązania ekonomicznego z poniesionymi kosztami.

Wobec powyższego pozwana jest zobowiązana do zapłaty na rzecz powoda pożyczki wraz z odsetkami (1.500 zł., 112,86 zł., 36,53 zł.).

Całe zobowiązanie wynosi więc 1.649,39 zł. z dalszymi odsetkami za opóźnienie zgodnie z żądaniem pozwu i postanowieniami umowy pożyczki.

Odnośnie kosztów procesu sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Powód wygrał proces w 81 %, poniósł koszty procesu w wysokości 947 zł., pozwana zaś poniosła koszty w wysokości 917 zł. 81% z 947 zł. to 767,07 zł. 19 % z 917 zł. to 174,23 zł. wzajemna kompensacja daje kwotę 592,84 zł. należną powodowi.

Sędzia

ZARZĄDZENIE

1/ (...)

2/ (...)

3/ (...)

(...)

Sędzia.